

*Я не належу до
жодної партії.
Моя партія –
Україна .*

***Ярослав-Богдан
Рудницький
(1910-1995)***

- Народився Ярослав-Богдан Рудницький 26 листопада 1910 року в Перемишлі в сім'ї правника.
- Батька звали Антоном, був він старшиною **в Українській Галицькій Армії**.
- Учений-географ, академік **Степан Рудницький** (1877-1937) був його двоюрідним братом
- Навчався Ярослав-Богдан Рудницький у Стрийській гімназії разом із **Степаном Бандерою**.
- Під час навчання в гімназії вступив до **Пласту**, належав до 5 куреня ім.Ярослава Осмомисла, а згодом — до 2 куреня УУСП «Червона Калина».

ВІХИ ЖИТТЯ ЯРОСЛАВА-БОГДАНА РУДНИЦЬКОГО

- **львівський період
(1929–1937 рр.)**
- **західноєвропейський
період (1938–1948 рр.)**
- **канадський період
(1949–1995 рр.)**

ГОЛОВИ УРЯДУ УНР В ЕКЗИЛІ

1. А.Лівицький — 1920, 1922–26, 1957–66;
2. П.Пилипчук— 1921–22;
3. В.Прокопович — 1926–39, 1940–42;
4. О.Шульгін— 1939–40;
5. А.Яковлів— 1944–45;
6. К.Паньківський— 1945–48;
7. І. П. Мазепа — 1948–52;
8. С.Баран — 1952–53;
9. С.Довгаль — 1954, 1966–67, 1969–72;
10. С.Созонтів — 1954–57;
11. А.Фіголь — 1967–69;
12. В.Федорончук — 1972–74;
13. І.Кедрин-Рудницький — 1976–78;
14. Т.Леонтій — 1974–76, 1978–80;
15. **Я.Рудницький — 1980–89;**
16. І.Самійленко — 1989–92.

- 1979 рік, Мюнхен – 8 сесія Української національної ради у Мюнхені,
- 28 листопада 1979, Лондон – **Ярослав-Богдан Рудницький, як керівник Ресорту закордонних справ уряду УНР, поставив свій підпис на історичній «Українсько-польській декларації»**

Після Гельсінкської конференції досягнення польсько-українського примирення, яке реалізовувалося без участі урядових структур, здійснювалося на рівні інститутів громадянського суспільства: опозиційних організацій, незалежної преси, польсько-українських товариств, церкви. Досягнення українсько-польського примирення методом народної дипломатії становило феномен у новітній європейській історії.

Микола Ґеник «Роль народної дипломатії в інституціоналізації українсько-польського примирення»

- 1983 рік – 50-ті роковин Голодомору в Україні.
- 1 січня 1983 року **голова уряду УНР в екзилі Ярослав Рудницький** відвідав штаб-квартиру міжнародного співтовариства у Нью-Йорку й передав на ім'я Генерального секретаря ООН **меморандум про голод-голокост в Україні** в 1932—1933 роках.

24 червня 1984 року у Вінніпезі був встановлений Пам'ятник жертвам Голодомору. На основі монумента, виконаного з чорного граніту, розміщені три бронзові дошки з текстом українською, англійською та французькою мовами: «Цей пам'ятник побудований до 50-річчя голоду-геноциду в Україні в 1932-33 роках і для увічнення пам'яті більше 7.000.000 невинних жертв навмисно створеного голодомору радянським урядом у Москві». На монументі також викарбуваний уривок із твору Тараса Шевченка:

***І НА ОНОВЛЕНІЙ ЗЕМЛІ
ВРАГА НЕ БУДЕ, СУПОСТАТА,
А БУДЕ СИН І БУДЕ МАТИ,
І БУДУТЬ ЛЮДЕ НА ЗЕМЛІ!***

- 1980 – бойкот олімпійських ігор у Москві
- 1984 рік, Торонто - 9 сесія Української національної ради

IX Сесія виявила живучість ідей світлої пам'яті Симона Петлюри та їх послідовне здійснювання в нових умовах життя.

Таня Носко-Обронів

**ПЕРШЕ Й ОСНОВНЕ СТВЕРДЖЕННЯ
IX СЕСІЇ УНРАДИ**

***Підсовецька Україна, т. зв. УРСР,
НЕ Є продовженням Української Народної
Республіки, а формою чужинецької
окупації – колонією комуністичної Москви.
Уряд УНРеспубліки мусить доти існувати,
доки в Києві не прийде до влади справжній
національний уряд***

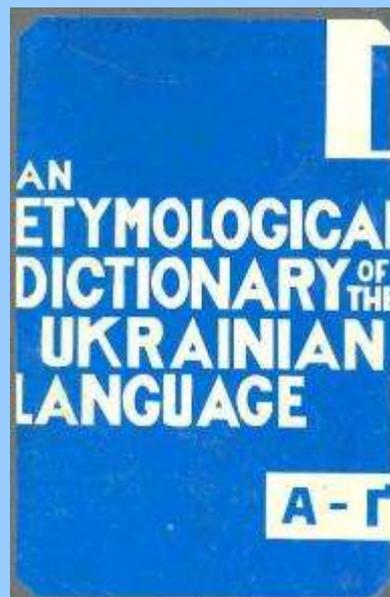
- 9 січня 1989 року – Голова Уряду , в.о. віце-президента УНРеспубліки **Ярослав Рудницький** підписує «**АКТ УРЯДУ УНР**», у якому вказано:

Крім відновлення УНР, можливий процес «суверенізації» УРСР у вільну незалежну державу, яку визнає уряд УНР і передасть їй мандат 1918–1919 років.

- 1989 рік, Торонто - 10 сесія Української національної ради
- 14-15 березня 1992 року – надзвичайна сесія УНР ухвалила:

Передати мандат ДЦ УНР 24 серпня 1992 року в річницю проголошення віднови незалежності України

**Ярослав-Богдан
Рудницький
(1910 – 1995)**

**Ярослав-Богдан
Рудницький
(1910 – 1995)**

